

La mulți ani!

La mulți ani, cetățeni ai scumpei noastre patrii! Vîntă lungă și înmălușată muncitorilor, țăranilor, intelectualiilor, întregului nostru popor!

Mîine, anul se înnoiește. În noaptea aceasta, clinchetul de pahare și tradiționala urare „La mulți ani!” vor însoți, de la un capăt la altul al țării, momentul solemn al deschiderii porților noului an. Gestul simplu și firesc al rușii ultimei file din vechiul calendar va însemna pentru poporul nostru urcușul pe o nouă treaptă a drumului larg spre viitorul luminat de învătura partidului.

Așa după cum e obiceiul străbun, aflîndu-ne la cumpăna dintre ani, privim în lungul anului ce a trecut, ca să vedem ce ne așteaptă în anul care vine. Pe răbojul lui '67 sînt consemnate remarcabile succese, o bogăție de evenimente și transformări înnoitoare, succedate într-un ritm intens. Trăsăturile acestui răstimp sînt dominate de înaltul dinamism, de efortul pentru perfecționarea activității în toate domeniile, corespunzător înaltelor exigențe ale perioadei pe care o străbatem.

Anul 1967 e anul Conferinței Naționale a partidului, eveniment de mare însemnătate în viața partidului, a întregului popor în dezvoltarea economică, politică și socială a României socialiste. E anul cînd partidul a luat un șir de măsuri menite să asigure împlinirea hotărîrilor Congresului al IX-lea al PCR, înflorirea pe mal departe a scumpei noastre patrii. Fila pe care am rupt-o ieri a marcat împlinirea a douăzeci de ani de la proclamarea Republicii, eveniment sărbătorit de întregul nostru popor cu deosebit entuziasm.

1967 a fost un an de izbînză și rodnice, un an în care s-a muncit cu elan sporit pe toate fronturile. Ca în întreaga țară, colectivele de muncă arădene au realizat și depășit sarcinile de producție și angajamentele luate în întrecerea socialistă. Întreprinderile au continuat să se dezvolte, iar produsele lor—vagoane, strunguri, țesături, mobilă etc.—au cîștigat noi aprecieri. În '67 s-au înălțat noi blocuri de locuințe, s-au efectuat importante lucrări edilitar-gospodărești. În satele raionului au apărut numeroase case noi, s-au construit și amenajat frumoase magazine sătești, dispensare etc.

1967 a însemnat pentru noi un an de pace, de sporit prestigiu peste hotare al României socialiste, țară înfloritoare și generoasă, despre a cărei voință de pace și de colaborare internațională, pe principii de maximă echitate, se vorbește cu respect și stimă în cercuri tot mai largi ale opiniei publice internaționale. Pentru tot ce am

împlinit în acest an, pentru năzuințele împlinite, pentru să-nătaea noastră a tuturor, ridică acum paharul!

Bun sosit, 1968! Tu ești al treilea din cincinal și zilele tale vor înmănușia noi împliniri.

Anul în care pășim ne așteaptă ca un vast șantier cu toate porțile deschise. Cîmp larg de construcție, de desfășurare a elanului și inițiativei creatoare a talentatului nostru popor. Conferința Națională a partidului și recentele lucrări ale Marii Adunări Naționale au stabilit jaloanele precise ale noii perioade pe care o străbatem. O dezvoltare mai impetuoasă vor cunoaște economia și cultura românească, se vor face noi pași înainte pe calea

construcției socialiste.

Cu firească mîndrie patriotcă pentru izbînzile anului 1967, liberi și stăpîni pe destinele noastre, intrăm pe porțile noului an însușite de hotărîrea neabătută de a înainta sub înțeleapta călăuzire a partidului, spre culmi tot mai înalte de propagare și prosperitate.

Să pornim cu tot avîntul, cu pasiune și dăruire la îndeplinirea exemplară, încă din primele ore ale noului an, a sarcinilor mărețe stabilite de partid.

Bun sosit An Nou 1968! Să fii pentru poporul nostru un an de noi victorii pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste, să fii un an de pace pe întregul Pămînt!

La mulți ani, dragi tovarăși!

Printre harnicii muncitori ai fabricii „Tricoul roșu” se numără și tov. Andrei Cătană. Lucrînd la mașina de așternere a tricoului, mașină de mare productivitate, el reușește să-și îndeplinească cu regularitate planul de producție în proporție de 135 la sută.

„Luminița” arădeană

Peste valurile de imprimat din finisajul fabricii „Tebe” vor începe să curgă în primele zile ale anului „valurile” unui nou articol. Este vorba de o nouă țesătură care a fost botezată de creatorii de la „Tebe” cu numele de „Luminița”. Noul articol se află deja în fabricație în secția finisaj. Cea mai mare parte din cantitățile de țesături pentru a se crea stocul necesar prelucrării în secția finisaj. Cea mai mare parte din cantitățile de țesături pentru a se crea stocul necesar prelucrării în secția finisaj. Cea mai mare parte din cantitățile de țesături pentru a se crea stocul necesar prelucrării în secția finisaj.

LA ARAD: Spectacol festiv cu ocazia aniversării Republicii

Ieri după-amiază a avut loc în sala Palatului cultural un spectacol festiv prezentat în cinstea aniversării a 20 de ani de la proclamarea Republicii, publicii, la vîrsta celor 20 de ani de succese și împliniri istorice. În finalul primei părți au răsunat emoționant acordurile Rapsodiei lui Enescu, auzind buchetul de vers și cîntec cu care interpretii au cîntat Republica.

A urmat, în partea a doua a spectacolului, un alt buchet de frumuseți alcătuit din cîntece populare românești, nestemate din bogatul tezaur al folclorului țării.

Avîntata evoluție a dansatorilor de la uzinele textile „30 Decembrie”, care a încheiat spectacolul, s-a transformat într-o vibrantă manifestare a bucuriei, a elanului cu care pășim pragul celui de al 21-lea an al Republicii cu hotărîrea de a-i duce mai departe înălțarea spre noi culmi de bunăstare, progres și de civilizație.

Spectacolul a fost îndelung aplaudat.

La solemnitatea care a avut loc dimineața, la Palatul Marii Adunări Naționale, distincțiile au fost înmîinate de tovarășul Emil Bodnărescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii.

La solemnitatea care a avut loc dimineața, la Palatul Marii Adunări Naționale, distincțiile au fost înmîinate de tovarășul Emil Bodnărescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii.

Solemnitatea conferirii de ordine și medalii ale Republicii Socialiste România

În cursul zilei de sîmbătă a avut loc în Capitală solemnitatea conferirii de ordine și medalii ale Republicii Socialiste România, acordate prin Decret al Consiliului de Stat, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii.

La solemnitatea care a avut loc dimineața, la Palatul Marii Adunări Naționale, distincțiile au fost înmîinate de tovarășul Emil Bodnărescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat.

În cadrul unei alte solemnități care s-a desfășurat la amiază, tot la Palatul Marii Adunări Naționale, distincțiile au fost înmîinate de tovarășul Constantin Crăciun, vicepreședinte al Consiliului de Stat.

Solemnități de înmîinare a distincțiilor au avut loc și în alte orașe din țară.

(Agerpres)

Primirea la Consiliul de Stat a șefilor misiunilor diplomatice

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnărescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Constantin Crăciun, vicepreședinte al Consiliului de Stat, au primit în ziua de 30 decembrie, la Palatul Consiliului de Stat, pe șefii misiunilor diplomatice acreditate în Republica Socialistă România, care au prezentat felicitări cu prilejul Anului Nou și a celei de-a XX-a aniversări a Republicii. Au luat parte Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, și George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor externe.

Au prezentat felicitări ambasadorii: RP, Mongole — Togocin Ghenden, RP Bulgaria — Gheorghe Bogdanov, Republicii Arabe Unite — Mohamed Fahmy Hamad, Belgiei — Honore Cambler, Franței — Jean Louis Pons, Italiei — Niccolo Moscato, Austriei — Johann Manz, RP Ungare — Jozsef Vince, Indoneziei — Sambas Atmadinata, RD Germane — Ewald Moldt, Japoniei — Akira Shigemitsu, RSF Iugoslavia — Jaska Petric, RSF Cehoslovace — Cestmir Cisar, URSS — A. V. Basov, Finlandei — Bjorn Olof Georg Alholm, RP Albania — Iosif Pogace, Iranului — Soltan H. V. Sanandaji, Greciei — Jean C. Cambiotis, Turciei — Kamuran Gurun, Marii Britanii — John Chadwick, Argentinei — Rogelio R. Tristany, Indiei — A. S. Mehta, RF a Germaniei — Erich Stratling, Republicii Islamice Pakistan — Jamsheed K. A. Marker, Suediei — Karl Rappaport, ministrul Izraelului — Eliezer Doron; Insărcinați cu afaceri ai Republicii orientale a Uruguayului — Alberto Guan, RPD Coreene — Riâm Gion

Riâm, Republicii Chile — Rolando Stein, Braziliei — Marcio de Alencar Ramalho, RP Polone — Jerzy Fidler, Republicii Cuba — Omar Morales, RD Vietnam — Ho Tu Truc, SUA — Joseph W. Neubert, Olandei — Arnold Peter van Walsum, Elveției — Wilhelm Doppler, RP Chineze — Ma Siu-Sin, precum și reprezentanții ad-interim al șefului Reprezentantei Consulare și Comerciale a Spaniei — J. L. de la Guardia y Maestro.

În numele corpului diplomatic, și al său personal, ambasadorul RP Mongole, Togocin Ghenden, a adresat președintelui Consiliului de Stat cordiale felicitări cu ocazia Noului An și celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii. Permiteți-mi, a spus el, să vă adresez dumneavoastră, colaboratorilor dumneavoastră, poporului român noi și mari succese în noul an, pentru înflorirea țării. Vă doresc sănătate și mulți ani de activitate.

Răspunzînd, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a mulțumit pentru cuvintele de felicitare adresate țării noastre și poporului român.

Aș dori să adresez tuturor felicitări cu ocazia Noului An și să vă urez succese în activitatea dumneavoastră îndreptată spre înălțarea relațiilor de colaborare și prietenie dintre țările dv. și România. Considerăm că dezvoltarea relațiilor dintre țările noastre corespunde cauzelor prieteniei și înținerii păcii internaționale. Îmi exprim speranța că în anul viitor relațiile dintre România și țările pe care dv. le reprezentați se vor dezvolta în interesul tuturor, spre binele României și țărilor dv. și al cauzelor păcii.

Vă urez tuturor multă fericire. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de stat români s-au întreținut cordial cu șefii misiunilor diplomatice.

Rezultate uimitoare... pretutindeni se observă noul...

MĂRTURII ALE UNOR OASPEȚI STRĂINI DESPRE ROMÂNIA

Minunatele peisaje ale Carpaților, pe care le-am traversat, cîmpurile mănoase ale Munteniei și largul litoral însoțit al Mării Negre ne-au creat o impresie puternică despre natura foarte variată a țării dumneavoastră. Valoarea artistică a muzeelor dumneavoastră și activitatea culturală sînt pentru noi o măturie a grijii pe care o aveți pentru dezvoltarea mai departe a culturii ca o contribuție la menținerea identității dumneavoastră naționale. Dar mai presus de orice, noi am constatat, în urma numeroaselor vizite, dezvoltarea impresionantă a economiei țării dumneavoastră. Energia oamenilor muncii și resursele solului dv. au contribuit la dezvoltarea puternică a unei industrie moderne și la dezvoltarea agriculturii. Despre dezvoltarea impetuoasă a economiei românești auzisem multe lucruri, însă acum am avut prilejul să o constat în mod nemijlocit.

JENS OTTO KRAG, Prim-ministru al Danemarcei

PLEC din România cu o imagine care este de natură să impresioneze pe orice vizitator străin. Am avut sub ochi o adevărată frescă a eforturilor poporului român pentru progresul țării, a ritmului impetuos de dezvoltare a economiei, de creștere a venitului național. Bineînțeles că pentru dumneavoastră, ca și pentru noi, rămîn încă multe de rezolvat, dar este evident că poporul român, mîndru de trecutul său, promovează ferm o politică de progres economic și social.

MAURICE SCHUMANN, Ministru de stat însărcinat cu cercetarea științifică, probleme atomice și spațiale al Franței

AM VIZITAT Capitala dumneavoastră și am putut vedea că aici construți cartiere noi și reconstruiți cu deosebită insistență. Am remarcat activitatea multilaterală și spiritul dinamic care caracterizează acțiunile dumneavoastră, societatea dumneavoastră.

TORSTEN NILSSON, Ministru Afacerilor Externe al Suediei

SINTEM bucuroși că am putut observa în mod nemijlocit eforturile entuziaste, înălțarea cu care harnicul popor român muncetește pentru construcția socialistă în România prietenă. Vizita ne-a oferit prilejul să cunoaștem unele din formele și metodele de muncă alt în domeniul administrativ de stat și în domeniul activității producției în industrie, agricultură, comerț și alte sectoare.

GIURITA IOIKICI, Președinte Veei Executive a R.S. Serbiei

La temelia Republicii

Republica noastră dragă are douăzeci de ani! Două decenii se profilează ca un arc de triumf deasupra României socialiste, spre care privim cu mîndrie și optimism, spre care privim cu admirație și respect atîtea alte popoare ale lumii, în ochii cărora ne-am înălțat ca păsarea Phoenix.

Privim azi harta patriei și o bucurie lăuntrică ne umple sufletul, că oriunde ne-am opri întîlnim marile prefaceri ce le-a înfăptuit generația noastră. De o parte și de alta a Carpaților, coloană vertebrală de granit a patriei, au apărut atîtea uzine și fabrici noi, atîtea orașe și sate înfloritoare, atîtea școli și cîmine culturale, atîtea semne ale vredniciei talentatului nostru popor.

E istoria nouă a patriei, pe care o înscrisem după planurile partidului, înțeleptul nostru cîrmaci. Sîntem mîndri că primele file le înscriseră generația noastră, a celor care acum două decenii am înfăptuit Republica, care am străpuns muntele la Bumbești-Liveni, care am zgăzuit Bistrița și Argeșul, obligîndu-le să dea lumină, care am ridicat cetățile chimiei, care azi, la Galați, pe Dunăre ori pe Lotru, oriunde ne-am afla, slujim Republica, o facem mai puternică și mai frumoasă.

E în firea noastră ca la marile sărbători, scrutînd viitorul, să aruncăm o privire și la anii ce s-au scurs, să vedem ce am făcut fiecare dintre noi, acolo unde ne-am aflat, ce am pus noi la temelia Republicii.

Am încercat să cunoaștem cu ceva mai înainte buhetele de realizări cu care se prezintă diferiți oameni la această sărbătoare a Republicii.

Un obșnuit constructor de vagoane

Harul cel mai de seamă cu care e înzestrat neamul nostru e bogata sa imaginație creatoare. De aceea poate se și spune că tot românul s-a născut poet. Într-un fel, Vuia, Eminescu, Brîncuși, Saligă, Enescu au creat aceeași poezie, sînt aceeași expresie a fecundității și spiritului nostru inovator. Pe traiectoria smeuului cel înaltă copiii la marginea satului și plîd la efectul Coandă vedem aceeași năzuință de urcare, de

străpungere și stăpînire a necunoscutului.

Întotdeauna oamenii au fost în vecință căutare, dar gîndurile lor s-au frînt adesea în îngrîdările și neajunsurile de tot felul. Abia în anii noștri imaginația a primit deplină slobozenie și atîtea gînduri îndrăznețe se materializează și se aliniază la temelia ordnului nostru.

Ne oprim la Uzinele de vagoane. În cel douăzeci de ani al Republicii, aici s-au înregistrat mii de inovații și raționalizări fiindcă muncitorul, inginerul sau tehnicianul se simte stăpîn pe tot ce-l înconjoară și ține la prestigiu muncii sale.

La cabinetul tehnic venise un om cam la 40 de ani, cu halatul plin de rugină și ulei. Respectuos și-a scos șapca și a pus pe masă două hîrtii, începînd să explice.

Am mai auzit două propuneri. Prima e o modificare constructivă la ușa vagonului GVAS. Aduce 12 kg de metal economii la fiecare vagon. A doua se referă la mai multe repere: aduce și ea economii de 34 kg metal per vagon.

Vă preocupă așa de mult e-

conomisirea metalului? — I-am întrebare pe inovator.

E o problemă la ordinea zilei și ne preocupă pe toți — ne-a răspuns inovatorul Ioan Ardelean.

Discutăm în continuare despre alte probleme:

Unde erați în acea dimineață cînd s-a născut Republica?

Aici, în uzină. Aveam un an de cînd leșsem de pe băncile școlii profesionale. Un alt frate al meu era tot aici în uzină, la debitare, unde de altfel lucrează și acum. Alături e CFR, ducînd mai departe meseria tatălui nostru, acum pensionar. Scara eram cu toții în jurul mesei, acasă. Și tata ne-a spus: acum e o orînduire nouă și dreaptă. S-o slujim cu credință.

— Și cum ați slujit-o?

Așa cum am crezut că e mai bine, cum face oricine care-și iubește patria.

Cînd ați făcut prima inovație?

În 1955. Am modificat procesul de fabricație al lagărelor cutiilor de acumulator. De atunci am mai făcut multe...

I. BORȘAN

(Continuare în pag. II)

— Într-o zi de începutul anului, având în primărie 13 vaci mulgătoare, m-am angajat să îndeplinesc planul de 23.800 litri lapte. Ca membru de partid m-am străduiut să fiu exemplu în rândul cooperantilor care lucrează în zootehnie! Aşa am reuşit ca până în aceste zile să obţin cu 4000 litri lapte mai mult decât s-a planificat! Releziu-mă melc în fînchin cu drag aniversării Republicii! — aşa începe Nijă Sava scrisoarea trimisă redacţiei. Aşa înţelege ea patriotismul dragostea de ţară...

(Urmare din pag. 1)

Cînd și cum a distigat acest om încrederea cooperativilor?

— Eu am fost trimis de partid la o școală specială de președinți de cooperativă agricolă. În doi ani am învățat multe lucruri foarte folositoare, dar mai presus de orice am învățat cum să mă port cu oamenii și, împreună cu organizația de partid, ne-am preocupat mereu de a le ridica conștiința. Cînd am venit în cooperativa agricolă, oamenii au adus cu ei și vechea mentalitate, de care n-a fost ușor să se debaraseze. Eu socotesc că lucrul cel mai important este, că i-am ajutat pe oameni să gîndească altfel, să conceapă altfel viața, să vadă altfel viitorul. Și pot spune cu certitudine că majoritatea cooperativilor din

— Vă place munca pe șantier?
— Dacă nu mi-ar place, n-aș face-o. Vreau să construiesc până când îmi vor crește mari cei doi

În clasele învățătorului Arcadie Semlecan învață azi copiii celor care l-au fost cândva elevi. În aproape patru decenii de slujbă la catedră, învățătorul a dat atîtor rînduri de copii prima lumină a cărții, strecurîndu-le în suflet dragostea față de învățătură, de muncă, iubirea de țară și de partid, de trecutul acestui popor.

Învățătorul Arcadie Semlecan a rămas un model viu de slujire cu credință a meseriei, un ostaș

★

Oameni și fapte. Oameni care slujesc Republica și o întăresc cu faptele lor minunate. Din plepturile a milioane de asemenea oameni răsună azi cîntul de slavă al Republicii.

tinte de asigurare a produc-
 ției. Și tot la acest capitol
 se înscrie dotarea uzinei cu o
 serie de mașini și utilaje com-
 plexe, de înaltă productivitate
 care, mai ales în ultima parte
 a anului, au adus o contribuție
 hotărâtoare la realizarea planu-
 lui și recuperarea unor restan-
 te anterioare. Dar, c în firea
 colectivului nostru să nu aște-
 pte totul de-a gata ci să-și
 mobilizeze într-o măsură mai
 mare forțele pentru a depăși

producția, noi utilaje. Noi va-
 trebui să le asigurăm utilizarea
 deplină, să scoatem din ele tot
 ceea ce pot da. Va fi o garan-
 ție că sarcinile sporite vor de-
 veni fapte palpabile și vom
 face totul pentru ca să asigurăm
 asemenea garanții. Cu aceste
 gânduri, cu asemenea sentimen-
 te privim în noul an pe care-l
 vrem și mai bogat în succese.

ing. PETRU VOLINTIR,
 inginer șef la Uzina
 de strunguri

PROGRAMUL II

7.30 Buletin de știri. 7.35 Secțiuni din opera „Amorul mascal” de Ion Hartulariu-Darclée. 8.00 Mic concert simfonic. 8.30 Muzică populară. 9.00 Miniaturi instrumentale. 9.15 Estrada tineretii: cântă Elena Constan-

ținescu și Ion Dican. 9.30 Buletin de știri. 9.33 Pentru prietenii muzicii corale. 9.48 Cîntă Dori-na Drăghin, 10.00 Melodii popu-lare ascultate mereu cu plăcere. 10.15 Interpreți de operă lau-reati ai concursurilor interna-tionale: Ionel Pantea și Vasile Mar-tinovic. 10.40 Pagini umoristice: I. L. Caragiale, Gheorghe Brăscu, G. Topîrcescu. 11.00 Concer-tul capodoperelor. 12.30 Pagini de mare popularitate din muzica de estradă. 13.00 Cîntă orchestra de muzică populară a Radiotelevi-ziunii. 13.30 Mari cîntăreți de operă. 14.00 Radiojournal. Buletin meteorologic. 14.10. Cîntă Anda

radio. 18.00. Varietăți muzicale.
19.00—6.00 Program special de

— Cum a fost în școală la nașterea Republicii?

Duminică, 31 decembrie

PROGRAMUL I

10.20 Radio-publicitate. 10.45 Debutul în 1967. Interpreți ai cîntecului popular. 11.00 Buletin de știri. 11.03 Parada soliștilor și a orchestrelor de muzică ușoară. 11.50 Cotele apelor. Dumări. 12.00 Estradă duminicală. 14.30 Piese instrumentale interpretate de soliști români. 14.45 Melodii populare. 15.00 Melodii-magazin:

PLUGUȘORUL

Aho, aho,
Buni gospodari
Întru toate fâurari
Stați puțin și nu mi-nași
Plugușorul din străbuni
La case de oameni buni
La casa cu masă plină
Înundată de lumină.
Și urați, urați cu foc
Cu tot neamul la un loc
Că ni-l țara mindră floare
De la munte pin' la Mare
Și-nchinați din pînă ulciorul
C-a muncit cu sirg poporul
Făcînd veșnic să-nflorească
Glia noastră românească.
La mi-nași, mi-nași slăci
Și sunați din zurgălăi
Hăi, hăi.

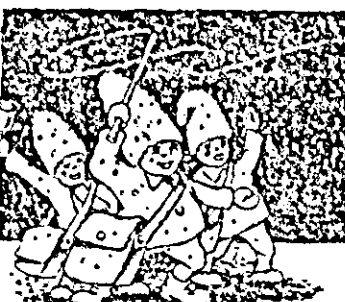
Mai țesți bătrîni în prag
Și urați, urați cu drag
Urați cu-a răstori feciori
Cu nepoți și cu nurori
Și ciocniți paharele
Că-s pline la bărbarele
Și întindeți mîni mare
Azi în prag de bărbătoare.
Anului ce bate-n prag
Să-l deschidem așa larg
Să-l primim cum se cuvine
Cu-n pocal de vin și pline.
C-așa-i datina străbună
O urare să se spundă
La tot omul ce-a muncit
Cu elanul înecit
Că să înflorească țara
Că ogorul primăvara
La via mi-nași mîi,
Hăi, hăi.

Și mai faceți o urare
Din Carpați și pînă la Mare
C-au crescut uzini în țară
Mîndre ca o zi de vară.
Iar pe Argeș și Bîceaz
Se înalță, zrelte azi
Noi lăcașe de lumină
Pentru o viață mai senină.
Mai urați, acum vă cer
Și la Porțile de Fier
Celor ce-nalță cu sîla
O nouă hidrocentrală
Ce va duce faima-n lume
Despre-al țării noastre nume
Despre harnicul popor
Ce-a muncit cu-avînt și spor
Cu elan și-mbărdătare.
Deci pocniți din biet slăci
Și sunați din zurgălăi
Hăi, hăi.

Asăzi raportăm fierbinte
Și în fape și-n cuvînt
C-am păstrat cuvîntul dat
Și mereu ne-am îndîrjit
Făcînd românescul plai
Ca o zi mindră de mai.
Și acum la aniversare
Fala noastră-i și mai mare.

C-am-nălțat cu-nflăcărare
Reșțe și Hunedoare
Sculptînd în oșel și piatră
Țării noastre nouă vatră
Și cu ochii cli privești
O să vezi la Săvinești
La Galați și la Borzești
La Arad, pe-nțreaga glie
În străbuna Românie
Oameni cu fața senină
Înundată de lumină
Care merg pe-un drum solid
Arătat de-al nost' partid.
Merg spre țărîmul mult visat
Comunismul minunat!
La mai mi-nași mîi
Hăi, hăi.

Și acum plugușor
La mîndră, mîndră de zor,
Mergi cu-avînt în mare iureș
În orașul de pe Mureș
Mai oprește-te și ară
La vagoane bundoară.

Și urează cu avînt
La acei ce din cuvînt
Și-au făcut un legămînt
Dînd vagoane peste plan
Zi de zi, și an de an
Făcînd să străbată-n lume
Peste tot al nostru nume.
Nume drag și strămoșesc
Despre plaiul românesc
Despre harnicul popor
Ce muncind, muncind din zori
A dus faima-n patru zări
Despre-un neam descălușat
Înspire piscuri alvinate.
La mi-nași, mi-nași slăci
Hăi, hăi.

Și la strunguri te oprește
Și din bice mai pocnește
Și urează-n prag de seară
Strungarilor, bundoară
Ce cu-avînt și sirg muncesc
Făcînd strungul românesc
Să-l aprecieze-o lume
Lăudînd al nostru nume.
Nume drag, trăind prin vreme
Și în muncă, și-n poezie.
Deci mi-nași, mi-nași slăci
Și sunați din zurgălăi
Hăi, hăi.

Fir de borangic ușor
Țesătorii au dat cu spor
Și-au ținut fir de mătase
Pentru fiecare casă.
Pentru ei ciocniți paharul
Și cu el sorbiți nectarul
Și urați, cum se cuvine
Ca la anul care vine
Țesători și filatoare
Să dea țării cu elan
Sortimente peste plan
Viața să ne fie plină
Ca și ziua de lumină!
La pocniți din bice mîi
Hăi, hăi.

La urați feciori, urați
Pe sub poale de Carpați
Prin cîmpia dundrăndă
Și prin pusta ardeandă
Că de la străbuni ni-l dat
Că să mergem la urat
Anul cînd în prag ne bate
Să urăm de sănătate
Să ne crească mîndră țara
Ca bujorii primăvara
Feti frumoși urce pe schele
Spirînd în palme stele
Glia noastră să tot crească
Și mai mîndră să-nflorească
Să se ducă-n lume veste
Că de cînd poporul este
Liber, într-o țară nouă
Rid cîmpurile sub rouă
Zburdă pruncii-n usa tinzii
Fetele-n fata colinzii.
Sînt Ilene Coșînzene
Mult cîntate în poezie
Deci urați, urați de zor
Pentru harnicul popor
Și goliți ulcioarele
Și cîntați odoarele.
Cîntați codrii cu lezoare
Și cîmpia cu mloare
Și urați din zori în noapte
Că sîntem stăpîni pe toate
La pocniți din bice, mîi
Și sunați din zurgălăi
Hăi, hăi.

Pe acest pămînt de aur
Omul este-al vieții faur
Brațul lui despică munții
Și se născu sub cînta frunții
Vise noi și minunate
Care mîine fi-vor fapte
Fapte cum parîndul cere
De la brațul cu putere
Deci ciocniți cu vilitorul
Și goliți din pînă ulciorul
Și să-avem puteri depline
Pentru anul care vine
Să urcăm mereu mai sus
Către zori fără apus
Acest colț de rai în lume
Care poartă un falnic nume
Prămărit în poezie:
Socialista Românie!
La urați cu drag slăci
Hăi, hăi.

SIMION S. BURUJANA

ECHIPA DE FOTBAL „VAGONUL” ARAD A TERMINAT TURUL CAMPIONATULUI DIVIZIEI B DE FOTBAL PE PRIMUL LOC ÎN CLASAMENT

Pentru locul ce-ocupă
Vă string mîna bîetani,
Vă urez să vă păstrați
La anul și... la mulți ani!

ÎN ORAȘUL NOSTRU, PEA MULTE STRĂZI SÎNT SPARTE ÎN ACELAȘI TIMP, ÎN VEDEREA EXECUTĂRII DIFERTELOR LUCRĂRI.

„Pentru un cal dau un regat”
A strigat Richard odădat.
În Arad ce-or fi de dat
Pentru-o strădă nestricată?

LA DEPOZITUL DE LEMNE NR. 11 DIN ARAD ÎN CURSUL ANULUI DESERVIREA POPULATIEI A LASAT MULT DE DORIT.

Vreau ca în anul ce vine,
Spre a fi cîldură-n case,
Să lucrați mai mult, mai bine
Nu să stați... de lemn. Tînaș!

ECHIPA DE FOTBAL UTA JOACA, DE REGULĂ, MULTI MAI FRUMOS LA BUCUREȘTI

DECIT ÎN MECIURILE SUSȚINUTE PE TEREN PROPRIU.

O dorință (prea frumoasă!)
Am ruga să ne-mplinești:
Cînd susții partide-acasă
Să joci ca la... București!

AUTOBUZULUI NR. 15

Că ocolește tot orașul
Și-i „circuit”, îmi spun
cuvîntul:

RĂVAȘE

Sosește-atîc de rar în stații
De crezi c-a ocolit... pămîntul!

UNOR VINZATORI

Cînd le sosește-o marfă „extra”
Și-o ceri, îți par că-s surdo-muți!

DAR UȘĂ SĂ MAI JOACE TEATRU,

Cînd vorba e de... cunoștinți.

UNUI INFUMURAT

Cu figuri de cele bune,
Zi de zi te-ai ajutat,

Încît și se poate spune,
Că ești un infumurat.

UNUI ÎNCHEMAT CARE NU SALUTA

Nicicum capul nu-l ridică,
Cînd îl vezi trecînd pe drumuri
N-are numai fum de pipă,
Are el și... alte fumuri.

UNEI CASIERITE DE LA O ALIMENTARĂ CARE NU O-BISNUIEȘTE SĂ DEA RESTUL.

Că ai bune maniere,
Ai clienți cu precădere!
Fii simpatică — fă gestul
Poți zîmbi, dar dă-mi și restul.

GLUME DE ANUL NOU

Moș Gerilă și... moda.

El: Dansați minunat!
Ea: Sînteți gentili.
El: Nu, nu. Dansați minunat.
Nici n-am simțit parchetul sub picioare.

Ea: Nici n-aveați cum; ați dansat numai pe pantofii mei...
Gazda: Cum vă place purcelul la tavă?
Invitatul: E o incintăre. Chiar voiam să vă întreb de unde ați luat tava...

— Grigore, ce l-ai cumpărat cadou de Anul Nou nevastei tale?
— O pereche de papuci.
— De ce locmai papuci?
— Fiindcă m-am săturat să mă țină tot sub cel vechi.

— Mămico, Trabantul tot mășină e?
UN COPIL „ÎNTELEGĂTOR”

Copilul către mamea sa:
— Acum dacă a mai trecut

un an și eu am patru, dumneata tot douăzeci și cinci ai?

— Zici că dacă mîine, așa cum mîineci și dumneata toată supă și mîncarea și o să beau tot laptele din pahar, o să zălung halterofil?
— Desigur, pușor.
— Atunci dumneata de ce n-ai ajuns?

— Și anul trecut tot în șantel asta am căzut!
— Cred că în cel de alături. Asta e nou.

Anul Nou pe glob

În diferite țări ale lumii, Anul Nou cade în anotimpuri diferite. În unele țări, în altele vara.

În Birmania, de pildă, Anul Nou cade în luna aprilie. În cele mai călduroase zile după torențialele ploii tropicale. Cu această ocazie birmanezii se strâng din belșug cu apă, făcîndu-și totodată diferite urări.

În Vietnam împlinirea noului an are loc la începutul primăverii, iar în China Anul Nou se serbează în prima zi de lună plină cînd Soarele se află în constelația Vărsătorului.

În majoritatea țărilor Anul Nou se sărbătorește în noaptea de 31 decembrie spre 1 ianuarie. Dar, numai cu 200 de ani în urmă, în Anglia Anul Nou se serba la 26 martie. Cînd s-a făcut acolo reforma calendarului și s-a acceptat ca Anul Nou să înceapă la data de 1 ianuarie, s-au împlinit lucruri noi: clerul a prezis sfîrșitul lumii, iar femeile „îmbătrînite” brusc cu aproape trei luni au cerut guvernului „să le redea

1521. Iată ce scrie în legătură cu aceasta italianul Pigafetta: „Eram nevoiți să ne hrănim cu centuri de piele ca să nu murim de foame în noaptea de Anul Nou. Aceste centuri, pe care le purtam de mulți ani, se înfășurau atât de mult, încît au trebuit să stoia înmălate o săptămîină întreagă în apă. După aceea, am copleșit centurile, le-am mîncat cu poftă, bînd vin care, din nefericire, ne rămăsese foarte puțin”.

Locuitorii insulelor primitiv locuitori de pămîntesc care au în sărbătorească Anul Nou torii au fost japonezii.

În insula Borneo, p. pentru: Anul Nou începe la 7 le dimineața zilei re. În tot cursul acestei sărbători continuu nenumărate guri. De Anul Nou care todeauna și sărbătorește i, tei, se organizează o procesiune solemnă.

Navigatorii care călătoresc la ajutorul Anului Nou din insulele Samoa spre Australia, rîmîn... fără sărbătoare. Pornind la drum la 31 decembrie, ei trec linia convențională a timpului — linia schimbării datelor — și ajung în Australia a doua zi, care acolo este deja 2 ianuarie.

Unde fac revelionul?

M-am hotărît. Fac revelionul în redacție.

La început m-am gîndit să-l fac la restaurant. La restaurant e bine: mîncături alee, băuturi fine, muzică excelentă; există speranță că și ospătarul va fi mai operativ...

Da, dar... Dacă la dans e aglomerație? Poate mă calcă cineva pe picior și ce mă fac? Apoi, îmi cunosc eu consoarta. Iar o să începă un recital de felul „la cine te-ai uitat”, „sine fureculia frumos”, „nu mai fuma altă”, „servește pe doamna cutare cu foc”, etc, etc. Și dacă muzica o să cînte prea tare și mă voi enerva, sau prea încet și n-o să aud cum se cuvine? Așa încît renunț. Fac revelionul în redacție.

Da, în redacție. E revelion, toată lumea e la petrecere, telefonul tace, nimeni nu mă deranjează, nu reclamă că apa nu are presiune, că tramvaiful a venit cu întârziere, că pe cutare stradă nu a fost ridicat la timp gunoarul... E liniște și eu fac revelionul.

Aș fi vrut să fac revelionul la întreprinderea la care lucrează soția. Acolo, de fizicare dată a fost grozav de bine la revelion.

Da, dar din acea întreprindere, în acest an și premergătorii, am mai lăudat în articolele mele pe cite cineva (pe merit) și acum parcă văd cum fiecare o să urez să-mi spună o

vorbă bună, să mă îndemne să ciocnesc cu el un păhărel. Păi dacă ciocnesc cu toți, adio revelion. Unde mai pui că vor fi de foia și alții pe care i-am crîlcat (tot pe merit) și — după ce vinul va face funcțiunea cu sferile cerebrale — vor avea și ei ceva de spus. O să înceapă reproșurile, nemulțumirile și... gata.

Fac deci revelionul în redacție. Va fi liniște. Secretarul de redacție nu mă mai cheamă să mă la la rost că n-am predat nu știu ce material, nu mă pune să modifice un altul...

Mă gîndeam să fac revelionul în familie, acasă. E comod, se găsește de toate, în sfîrșit e cel mai bine. E și nu prea; și alți se ivesc „complicații”: cînd cîntă Dan Spătaru eu trebuie să tac cîntic că sînt atenționate invitatele, cînd cîntă Andă Călugăreanu eu sînt trimis după sifon. Apoi, ce urmează dimineața, ce să vă mai spun! Cîntătenie, freat parchetul, aerisire, inventarul vaselor sparte... E clar, fac revelionul așa cum am zis, în redacție.

În redacție e liniște la revelion. Nu mă trimite redactorul sef la 60 de kilometri pentru a rezolva nu știu ce sesizare anonimă, nu vin pe capul meu o duzină de făcători de literatură să le citesc ad-hoc tomuri interminabile, în fine, e liniște de sărbătoare. E grozav de revelion!

Nu era lipsit de farmec să fac revelionul la un amic. Nu tu cheltuieli, nu tu alergătură, totul de-a gata, pune-te masă, iada-masă... Da, dar, cînd face amicul dimineața ordine de cîne discuta, pe cine birfește? Păi sigur că pe mine: că am mîncat ca la pomand, că am vărsat vin pe fața de masă, că n-am spus o vorbă de duh, încît nu știu ce fel de ziarist mai sînt și eu...

Fac, deci, revelionul în redacție. Pot să și scriu liniștit, nu vine nici un coleg să-mi spună o glumă nouă, să-i dau o figură că ale lui s-au terminat, că... va fi liniște. Fiindcă, să știți dumneavoastră, un gazetar — în cursul anului — e și el un fel de mic Napoleon: în același timp răspunde la telefon, scrie, stă de vorbă cu colaboratorii, își face autocritica și... cite și mai cite.

La revelion nimic din toate acestea. Soția? Să stea acasă — va fi în programul televiziunii și Dan Spătaru — și să răspundă la telefon atunci cînd mă vor căuta, disperați, amicii.

Eu, în redacție, solitar, feliat, voi petrece un revelion nemaiapomenit. Dacă vreți să vă convingeți că așa voi face notați numărul de telefon la care mă găsiți. Sunați la 33-0... Adică nu. Nu vi-l spun. De ce să mă deranjez? Va?

